

Tin Lành Theo Ma-thi-ơ (41)
Lòng Tin Của Thầy Đội Trưởng
Ma-thi-ơ 8:5 – 13

Bài giảng của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền

Kỳ trước chúng ta đã tra khảo Ma-thi-ơ 7:28 – 8:4, hôm nay chúng ta tiếp tục tra khảo đoạn Kinh Thánh kế tiếp:

Ma-thi-ơ 8:5 – 13 ⁵ Khi Chúa Giê-su vào thành Ca-bê-na-um, có một thầy đội trưởng đến cùng Chúa ⁶ mà xin rằng: “Thưa Chúa, đứa đầy tớ tôi mắc bệnh bại liệt đang nằm ở nhà, đau đớn vô cùng.” ⁷ Chúa Giê-su nói rằng: “Ta sẽ đến chữa cho nó được lành.” ⁸ Nhưng thầy đội trưởng nói rằng: “Thưa Chúa, tôi chẳng đáng rước Chúa vào nhà; xin Chúa chỉ truyền một lời, thì đầy tớ tôi sẽ được lành. ⁹ Vì tôi cũng là một người ở dưới quyền hành, tôi cũng có quân lính dưới quyền tôi nữa; tôi bảo tên này rằng: “Hãy đi!” thì nó đi; bảo tên kia rằng: “Hãy đến!” thì nó đến; và bảo đầy tớ tôi rằng: “Hãy làm việc này!” thì nó làm.” ¹⁰ Chúa Giê-su nghe lời đó rồi, lấy làm ngạc nhiên, và nói cùng những người đi theo: “Quả thật, ta nói cùng các ngươi, ta chưa hề thấy ai trong dân Y-sơ-ra-ên có lòng tin lớn dường ấy. ¹¹ Ta cũng nói cùng các ngươi, có nhiều người từ đông phương, tây phương sẽ đến, ngồi đồng bàn với Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp trong vương quốc thiên đàng. ¹² Nhưng các con của vương quốc sẽ bị liệt ra nơi tối tăm ở ngoài, tại đó sẽ có khóc lóc và nghiến răng.” ¹³ Chúa Giê-su nói cùng thầy đội trưởng rằng: “Hãy về, ngươi sẽ được theo như điều ngươi tin vậy.” Và chính trong giờ ấy, tên đầy tớ được lành.

Này là sự kiện một thầy đội trưởng có tên đầy tớ mắc bệnh bại liệt nằm ở nhà, và người đến cầu xin Chúa Giê-su chữa lành tên đầy tớ đó. Chúa Giê-su vui lòng đi chữa cho nó được lành, nhưng thầy đội trưởng nói rằng người không xứng đáng tiếp rước Chúa Giê-su vào nhà của mình, người chỉ cầu xin Chúa nói một lời thì đầy tớ của người sẽ được lành. Chúa Giê-su lấy làm ngạc nhiên và nói rằng chưa hề thấy ai trong dân Y-sơ-ra-ên có lòng tin lớn như vậy. Sau cùng Chúa Giê-su nói cùng thầy đội trưởng rằng người sẽ được theo như người tin vậy, và chính trong giờ ấy tên đầy tớ của người được lành.

Chúa Giê-su thấu hiểu tâm hồn của người ta, Chúa biết rõ người ta sẽ phản ứng như thế nào. Nhưng chính Chúa cũng ngạc nhiên khi Chúa thấy lòng tin của thầy đội trưởng này. Vậy lòng tin của người chắc là lớn lao và hiếm có. Cho nên chúng ta phải học tập để hiểu rõ lòng tin và tính tình của thầy đội trưởng này.

Lòng Tin Của Thầy Đội Trường

Lòng Tin Của Thầy Đội Trường Thì Lớn Hơn Lòng Tin Của Đa Số Dân Y-sơ-ra-ên

Tân Ước Kinh Thánh ghi lại nhiều sự kiện Chúa Giê-su chữa trị bệnh tật hay làm cho người chết sống lại, mỗi lần người thân của bệnh nhân đều cầu xin Chúa đến nhà của mình để chữa bệnh:

Ma-thi-ơ 9:18 ¹⁸ Khi Chúa Giê-su đang nói các điều đó, một người cai quản nhà hội bước vào, quì lạy trước mặt Chúa mà thưa rằng: “Con gái tôi mới chết; xin Chúa đến, đặt tay trên nó, thì nó sẽ được sống.”

Trong đoạn Kinh Thánh trên Ma-thi-ơ 9:18, người cai quản nhà hội cầu xin Chúa Giê-su đi đến nhà mình để chữa trị cho con gái của người.

Giăng 4:46 – 53 ⁴⁶ Vậy Chúa lại đến thành Ca-na, trong xứ Ga-li-lê, là nơi Chúa đã hóa nước thành rượu. Ở thành Ca-bê-na-um có một quan thị vệ kia, con trai người mắc bệnh. ⁴⁷ Quan đó nghe rằng Chúa Giê-su đã từ xứ Giu-đê đến xứ Ga-li-lê, bèn tìm đến và xin Chúa xuống để chữa cho con mình gần chết. ⁴⁸ Chúa Giê-su nói rằng: “Nếu các ngươi không thấy dấu lạ và phép màu, thì các ngươi chẳng tin!” ⁴⁹ Quan thị vệ trả lời rằng: “Thưa Chúa, xin Chúa xuống trước khi con tôi chết!” ⁵⁰ Chúa Giê-su nói rằng: “Hãy đi, con của người sống.” Người đó tin lời Chúa Giê-su đã phán cho mình, bèn đi. ⁵¹ Người đang đi dọc đường, các đầy tớ người đến đón mà nói rằng: “Con trai của chủ đã sống.” ⁵² Người bèn hỏi họ con trai mình đã thấy khá nhằm giờ nào. Họ trả lời rằng: “Hôm qua, hồi giờ thứ bảy, cơn rét lui khỏi.” ⁵³ Người cha nhận biết rằng ấy là chính giờ đó Chúa Giê-su đã nói cùng mình rằng: “Con của người sống;” thì người và cả nhà đều tin.

Trong đoạn Kinh Thánh trên Giăng 4:46 – 53, quan thị vệ ở thành Ca-bê-na-um đến cầu xin Chúa Giê-su đi đến nhà mình để chữa trị cho con mình. Khi Chúa Giê-su nói rằng: “Nếu các ngươi không thấy dấu lạ và phép màu, thì các ngươi chẳng tin!” thì quan thị vệ kia cầu xin Chúa hãy lên đường nhanh hơn trước khi con của mình chết, tại vì người nghĩ rằng Chúa phải đến tận nhà mình mới có thể chữa trị con mình. Khi Chúa Giê-su bảo người hãy đi về, và Chúa nói rằng con của người sẽ sống, thì người tin vào lời của Chúa mà đi. Trên đường về nhà, quan thị vệ gặp các đầy tớ, họ báo tin cho người biết rằng con của người đã phục hồi. Người liền hỏi con mình đã phục hồi vào giờ nào, các đầy tớ báo cho người biết rằng vào giờ thứ bảy hôm qua. Người nhận biết rằng ấy chính là lúc Chúa Giê-su nói con của người sẽ sống. Bởi vậy quan thị vệ và cả nhà đều tin.

Trong hai đoạn Kinh Thánh trên Ma-thi-ơ 9:18 và Giăng 4:46 – 53, người cai quản nhà hội và quan thị vệ đều cầu xin Chúa Giê-su đến nhà mình để chữa trị cho con cái của mình. Ngược lại, thầy đội trưởng kia nghĩ rằng người không đáng rước Chúa Giê-su vào nhà mình, và người tin rằng Chúa chỉ cần nói một lời thì tên đầy tớ của người sẽ được lành. Điểm này chứng tỏ rằng lòng tin của thầy đội trưởng quả thật là lớn hơn lòng tin của đa số dân chúng.

Thầy Đội Trưởng Có Sự Nhận Biết Sâu Sắc

Tại sao thầy đội trưởng này có lòng tin lớn như thế đến nỗi Chúa Giê-su cũng lấy làm ngạc nhiên và nói rằng: “Quả thật, ta nói cùng các ngươi, ta chưa hề thấy ai trong dân Y-sơ-ra-ên có lòng tin lớn dường ấy”?

Trong câu 9, thầy đội trưởng nói rằng: “Vi tôi cũng là một người ở dưới quyền hành, tôi cũng có quân lính dưới quyền tôi nữa; tôi bảo tên này rằng: “Hãy đi!” thì nó đi; bảo tên kia rằng: “Hãy đến!” thì nó đến; và bảo đầy tớ tôi rằng: “Hãy làm việc này!” thì nó làm.””

Thầy đội trưởng biết rằng chính vì người vâng phục quyền hành của cấp trên, cho nên người được ban cho quyền hành cai quản một trăm quân lính, và họ đều phải vâng phục mệnh lệnh của người. Khi người nhìn vào Chúa Giê-su, người nhận thấy Chúa hoàn toàn vâng phục Chúa Trời Đức Gia-vê, người biết rằng Chúa chắc cũng được ban cho quyền hành lớn để cai quản mọi việc, cho nên người tin rằng Chúa không cần đích thân đi đến nhà mình để chữa bệnh cho tên đầy tớ, Chúa chỉ cần nói một lời thì mọi việc được làm nên.

Tại Sao Thầy Đội Trưởng Này Có Khả Năng Nhận Biết Sâu Sắc Như Thế?

Chính vì thầy đội trưởng nhận biết rằng Chúa Giê-su có quyền hành rất lớn, cho nên người tin rằng Chúa chỉ cần nói một lời thì tên đầy tớ được lành. Nhưng người từ đâu mà có khả năng nhận biết sâu sắc như thế?

1. Khả năng nhận biết sâu sắc chỉ có thể đến từ Chúa Trời Đức Gia-vê

Thi Thiên 111:10 ¹⁰ Sự kính sợ Gia-vê là khởi đầu sự khôn ngoan; Tất cả những người giữ theo điều răn Ngài có trí hiểu biết. Sự ngợi khen Ngài còn đến đời đời.

Lòng Tin Của Thầy Đội Trưởng

Đoạn Kinh Thánh trên Thi Thiên 111:10 chỉ ra rằng khi người ta kính sợ Chúa Trời Đức Gia-vê thì chúng có sự khôn ngoan, và những người giữ điều răn của Ngài thì có sự hiểu biết.

Châm Ngôn 11:2² Khi kiêu ngạo đến, sỉ nhục cũng đến; Nhưng sự khôn ngoan thì ở với người khiêm nhường.

Đoạn Kinh Thánh trên Châm Ngôn 11:2 dạy rằng những người khiêm nhường thì được ban cho sự khôn ngoan.

Châm Ngôn 15:33³³ Sự kính sợ Gia-vê là dạy dỗ của sự khôn ngoan; Và khiêm nhường đi trước sự tôn trọng.

Đoạn Kinh Thánh trên Châm Ngôn 15:33 dạy rằng những người kính sợ Gia-vê thì được dạy dỗ trở nên khôn ngoan, và những người khiêm nhường thì được tôn trọng.

Cả ba đoạn Kinh Thánh trên Thi Thiên 111:10, Châm Ngôn 11:2 và Châm Ngôn 15:33 chỉ ra rằng Chúa Trời Đức Gia-vê ban trí khôn ngoan cho những người khiêm nhường và kính sợ Ngài. Vậy thầy đội trưởng kia có kính sợ Chúa Trời Gia-vê không? Và người có phải là một người khiêm nhường không?

2. Thầy đội trưởng có lòng yêu thương lớn đối với tên đầy tớ

Đầu tiên thầy đội trưởng rất yêu thương tên đầy tớ này, bởi vậy người đến cầu xin Chúa Giê-su chữa trị cho nó. Khi ba má thấy con cái bệnh nặng, thông thường ba má sẵn sàng làm bất cứ việc gì để cho con cái được lành. Nhưng trong trường hợp này chỉ là một tên đầy tớ bị bệnh thôi. Trong xã hội La-mã thời đó, địa vị của người đầy tớ là thấp hèn lắm. Hơn nữa thầy đội trưởng có bao nhiêu người hầu việc cho người, cho dù người quan tâm cho tên đầy tớ, người có thể ra lệnh cho những người hầu việc chăm sóc cho nó, nhưng người lại đích thân đi cầu xin Chúa Giê-su chữa trị cho nó. Thầy đội trưởng này coi tên đầy tớ tựa như là người con của mình.

Một thầy đội trưởng trong quân đội La-mã lại có lòng yêu thương lớn như vậy đối với một tên đầy tớ là hiếm có lắm.

1 Phi-e-rơ 2:17¹⁷ Hãy tôn trọng mọi người, yêu thương anh em, kính sợ Chúa Trời, tôn trọng vua.

Trong đoạn Kinh Thánh trên 1 Phi-e-rơ 2:17, yêu thương anh em là dính liền với kính sợ Chúa Trời. Một người kính sợ Chúa Trời thì yêu thương anh em.

Thầy đội trưởng này có lòng yêu thương lớn cho tên đầy tớ thấp hèn, điều này chứng tỏ rằng người kính sợ Chúa Trời Đức Gia-vê.

3. Thầy đội trưởng rất mực khiêm nhường

Nguyên văn Hy Lạp của từ ngữ “đội trưởng” là “*ἑκατοντάρχης*” (*hekatontarches*), ý nghĩa của chữ này là: “người cầm đầu chỉ huy một trăm người lính”. Một quan chỉ huy một trăm người lính trong quân đội La-mã là ở địa vị khá cao, một trăm người lính đó phải hoàn toàn vâng phục thầy đội trưởng, và bao nhiêu đầy tớ trong nhà của người cũng phải vâng phục mệnh lệnh của người.

Một người có địa vị cao như thế lại rất khiêm nhường, khi Chúa Giê-su vui lòng đi đến nhà của người để chữa trị cho tên đầy tớ, thì người nói rằng: “Thưa Chúa, tôi chẳng đáng rước Chúa vào nhà...” Thầy đội trưởng thấy rằng Chúa Giê-su là cao siêu hơn mình rất nhiều đến nỗi người không dám tiếp rước Chúa vào trong nhà mình.

Qua những đoạn Kinh Thánh trên, chúng ta thấy rằng thầy đội trưởng này là một người kính sợ Chúa Trời Đức Gia-vê và rất mực khiêm nhường, cho nên người được Chúa Trời ban cho khôn ngoan, người nhận biết rằng Chúa Giê-su có quyền hành rất lớn, và người tin rằng Chúa chỉ cần truyền một lời thì tên đầy tớ của người sẽ được lành.

Chúng Ta Cần Phải Có Lòng Tin Lớn Mới Có Thể Vào Vương Quốc Thiên Đàng

Sau khi Chúa Giê-su lấy làm ngạc nhiên về lòng tin của thầy đội trưởng, Chúa nói rằng: “Quả thật, ta nói cùng các ngươi, ta chưa hề thấy ai trong dân Y-sơ-ra-ên có lòng tin lớn dường ấy. ¹¹ Ta cũng nói cùng các ngươi, có nhiều người từ đông phương, tây phương sẽ đến, ngồi đồng bàn với Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp trong vương quốc thiên đàng. ¹² Nhưng các con của vương quốc sẽ bị liệng ra nơi tối tăm ở ngoài, tại đó sẽ có khóc lóc và nghiến răng.”

Ở đây, Chúa Giê-su báo trước rằng trong tương lai sẽ có nhiều người ở ngoài nước Y-sơ-ra-ên lại được nhận vào vương quốc thiên đàng và ngồi cùng bàn với Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-

Lòng Tin Của Thầy Đội Trưởng

cốp. Nhưng ngược lại các con của vương quốc tức là những người dân Y-sơ-ra-ên lại bị liệt ra nơi tối tăm ở ngoài, tại đó sẽ có khóc lóc và nghiến răng.

Từ ngữ “Khóc lóc và nghiến răng” là tượng trưng cho lửa hừng của địa ngục:

Ma-thi-ơ 13:41 – 42 ⁴¹ Con của loài người sẽ sai các thiên sứ của người đi thu hết thầy những kẻ khiến người ta vấp ngã và những kẻ làm ác khỏi vương quốc của người, ⁴² và quăng chúng vào lò lửa, là nơi sẽ có khóc lóc và nghiến răng.

Ma-thi-ơ 13:49 – 50 ⁴⁹ Đến kết thúc của thời đại này cũng sẽ như vậy; các thiên sứ sẽ đến và phân tách kẻ ác với người công nghĩa, ⁵⁰ và ném những kẻ ác vào lò lửa, ở đó sẽ có khóc lóc và nghiến răng.

Cả hai đoạn Kinh Thánh trên đều mô tả tình hình vào Ngày Phán Xét, những kẻ ác sẽ bị quăng vào lò lửa, ở đó sẽ có khóc lóc và nghiến răng.

Ở đây Chúa Giê-su cảnh cáo những người Y-sơ-ra-ên rằng cho dù họ là con cái của Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp, nhưng nếu họ không có một lòng tin vững chắc thì họ sẽ bị mất đi ơn cứu chuộc, vào Ngày Phán Xét, họ sẽ bị quăng vào lò lửa, ở đó sẽ có khóc lóc và nghiến răng.

Lời cảnh cáo này cũng là cho Tín Đồ Cơ Đốc chúng ta nữa, chúng ta đừng nghĩ rằng miễn là ta đã chịu phép báp-tem, ta đi dự lễ nhà thờ thường xuyên, thì ta chắc được nhận vào vương quốc thiên đàng. Hỡi các bạn ơi, không phải như vậy đâu!

Nếu chúng ta muốn được nhận vào vương quốc thiên đàng, thì ta phải có lòng tin lớn tương tự như thầy đội trưởng kia vậy. Thầy đội trưởng sở dĩ có lòng tin lớn như vậy là tại vì người kính sợ Chúa Trời, có lòng yêu thương và rất mực khiêm nhường, cho nên người được Chúa Trời ban cho sự khôn ngoan, và người có thể nhận biết quyền hành lớn lao của Chúa Giê-su. Cho nên chúng ta phải noi gương của thầy đội trưởng này, chúng ta cũng phải kính sợ Chúa Trời, yêu thương anh em và rất mực khiêm nhường.